

Temat opracowania: **Inwentaryzacja architektoniczna widowni i sceny Amfiteatru**

Nazwa obiektu : Amfiteatr im. Anny German w Zielonej Górze

Adres obiektu : Zielona Góra ul. Festiwalowa 3, działka nr 99, 100/8, 95/13

Inwestor : Miasto Zielona Góra
ul. Podgórna 22
65-424 Zielona Góra

Jednostka projektowa : Biuro 87A s.c.
Małgorzata Adamowicz-Nowacka Marek Nowacki
45-231 Opole, ul. Oleska 87a

projektant	nr uprawnień	branża	data	podpis
mgr inż. arch. Małgorzata Adamowicz-Nowacka	2/2000/Op	arch.-bud.	02.2025	

Zawartość opracowania:

Strona tytułowa

Opis techniczny

Część rysunkowa

A-01	Rzut widowni	1:200
A-02	Przekrój A-A	1:200
A-03	Przekrój B-B	1:200
A-04	Przekrój C-C	1:200
A-05	Elewacja północna	1:100
A-06	Elewacja południowa	1:100
A-07	Elewacja zachodnia	1:100
A-08	Rzut podscenia	1:100
A-09	Rzut sceny	1:100
A-10	Rzut piętra	1:100
A-11	Rzut dachów bud. zaplecza tech.	1:100
A-12	Rzut dachu	1:100
A-13	Przekrój D-D	1:100

Opis techniczny

1. Stan istniejący:

1.1. Amfiteatr:

Amfiteatr im. Anny German w Zielonej Górze położony jest w parku na Wzgórzach Piastowskich przy ul Festiwalowej 3 w Zielonej Górze, działka: nr 99 w obrębie 26, część działki 95/13, 100/8.

Teren inwestycji ograniczony jest :

- od północy ulicą Festiwalową, budynkami osiedla mieszkaniowego
- od wschodu teren sąsiaduje z budynkiem Zielonogórskiego Ośrodka Kultury
- od zachodu teren ograniczony jest parkingiem na otwartym placu przed wejściem do amfiteatru
- od południa – przylega do parku z widokiem na ogródki działkowe i nowe osiedle budynków apartamentowych.

Granice terenu opracowania oznaczono na mapie kolorem czerwonym.

Historia obiektu:

Amfiteatr to dawny Waldtheatr położony w malowniczym parku na Wzgórzach Piastowskich, którego kształtowanie rozpoczęło się już w roku 1889. Początkowo była to niewielka naturalnie usytuowana scena z widownią na kilkaset miejsc, gdzie mieszkańcy miasta spotykali się podczas ludowych letnich festynów. Dopiero na początku lat 70-tych XX w amfiteatr został rozbudowany i unowocześniony. Otwarcie nastąpiło w maju 1973 r. Obiekt, mogący pomieścić blisko 5 tys. widzów gościł min. Festiwal Piosenki Radzieckiej, Festiwal Piosenki Zjednoczonej Europy, Festiwal Pokój i Dobro, Festiwal Tańczące Eurydyki, a ostatnio jest znany przede wszystkim z Festiwalu Piosenki Rosyjskiej i Kabaretobrania.

1.2. Scena z zadaszeniem:

W roku 2006 opracowano projekt przebudowy następujących elementów: podscenia, sceny, zascenia, budynki zaplecza technicznego oraz zadaszenie sceny. Autorami projektu są arch. Zbigniew Kmiecik i arch. Krzysztof Berezowski.

Podscenie poziom -3.63m:

Na poziomie -3,63 znajduje się podscenie. Konstrukcja stropów, słupów ścian i schodów jest żelbetowa. Ściany zewnętrzne podscenia izolowane są obwodowo płytami styropianowymi gr. 10cm, wykończone tynkiem elewacyjnym typu „baranek”. Ściany wewnętrzne są murowane z cegły ceramicznej o gr. 8 i 11,5cm. W sali prób znajduje się ściana warstwowa o podwyższonej izolacyjności akustycznej, wykonana z cegły pełnej i płyt gipsowo- włóknowych z wypełnieniem wełną mineralną.

Ściany wykończone są tynkiem gipsowym i malowane farbami akrylowymi. W sanitariatach i na zapleczu bufetu ściany do wysokości 2m wykończone są płytkami ceramicznymi.

Od strony widowni otwory okienne wypełnione są pustakami szklanymi tzw.

laksferami, a pozostałe okna są aluminiowe.

W podsceniu zlokalizowano funkcje tj. :

- sala prób,
- szatnia,
- garderoby
- sanitariaty
- pokój konferansjera
- bufet kawowy z zapleczem
- pomieszczenia magazynowe
- pomieszczenia techniczne
- komunikacja

Scena:

Scena znajduje się na wysokości 1,10m nad terenem i wykończona deskami drewnianymi. Od strony wschodniej ograniczona jest ścianą częściowo przeszkloną oddzielającą od ZOK, pełniącą funkcję tła sceny. Od strony południowej i północnej scena obudowana jest budynkami zaplecza technicznego.

Wejście na scenę odbywa się przez budynki zaplecza technicznego oraz od strony ZOK poprzez ścianę oddzielającą.

Budynki zaplecza technicznego:

Po obu stronach sceny tj. stronie południowej i północnej znajdują się dwukondygnacyjne budynki zaplecza technicznego. Pełnią one funkcje bezpośrednio związane z obsługą sceny takie jak: magazyny dekoracji, pokoje reżyserskie, pokój dla konferansjera, sanitariaty dla artystów i obsługi. Budynki zaplecza technicznego posiadają bezpośrednie wejścia na pomost nad sceną.

Konstrukcja budynków od poziomu „0” murowana, ze stropami płytowymi żelbetowymi i schodami żelbetowymi wylewanymi na budowie.

Ściany zewnętrzne murowane z materiału ceramicznego o gr. 25cm, ocieplone wełną mineralną gr. 10cm. Ściany wykończone są płytami elewacyjnymi euronit w układzie pionowym, zastosowano widoczny sposób montażu. Płyty elewacyjne w odcieniach pastelowych.

Budynki mają dachy płaskie o nachyleniu 2%. Wejście na dach odbywa się przez wewnętrzne schody drabiniaste i wyłazy dachowe.

Schody zewnętrzne z poziomu terenu są żelbetowe, wykończone płytkami gresowymi- zły stan techniczny okładziny schodów, widoczne odspojenia i spękania. Balustrady systemowe wykonane ze stali nierdzewnej, montaż boczny, wypełnienie w układzie poziomym z rurek ze stali nierdzewnej.

Zadaszenie sceny:

Scena jest zadaszona dachem o konstrukcji stalowej w formie przestrzennego dźwigara kratowego z profili zamkniętych.

Główny dźwigar o rozpiętości 27 m jest zamocowany na żelbetowych filarach, do niego są dowiązane wspornikowo dźwigary kratowe boczne o rozpiętości 9,0m. Całość usztywniona jest dźwigarem opartym na stalowych słupach.

Konstrukcja jest pokryta płytami warstwowymi, a kąt nachylenia połaci wynosi 18%. Wyjście na dach odbywa się przez stalowe drabiny z poziomu pomostu nad sceną przez wyłazy dachowe. Dach odwodniony jest przez system rynien i rur spustowych z PCV.

1.3. Widownia:

Widownia ziemna o kształcie wieloboku usytuowana jest bezpośrednio na nasypie od zachodniej strony budynku ZOK. Między rzędami utwardzenie wykonane z płyt chodnikowych. Widownia w całości jest ziemna, rzędy oddzielone od siebie murkami betonowymi prefabrykowanymi o gr 5cm. Prefabrykaty te tworzą geometrię widowni i są oparciem dla betonowych wsporników ławek. Posadowienie murków ok 0.5-0.6 m.

Różnica wysokości między sąsiednimi rzędami wynosi ok.15-20 cm, szerokość rzędu 77-90 cm, wysokość ławki ok. 38cm. Ławki drewniane wykonane są z listew drewnianych 4x8cm, bez oparcia na betonowych prefabrykowanych wspornikach, odległość między wspornikami ok. 1m. Widownia zbudowana jest na schemacie wydłużonego wielokąta, z diazomatą i przejściem pod sceną i na koronie. Nad diazomatą znajduje się 25 rzędów i 4 sektory oddzielone schodami. Widownia pod przejściem podzielona jest na 23 rzędów i 3 sektory z wydzielonym miejscem dla specjalnych gości. Między sektami widowni schody żelbetowe płytowe wylewane na budowie. Szerokość schodów zmienna od 2,7 do 3,8 m. Występują różnice wysokości, szerokości przejść i odległości między ławkami. Całość pod wpływem warunków atmosferycznych obsuwa się w dół i powoduje wychylenie ławek i murków oporowych.

1.4. Korona amfiteatru:

Na koronie amfiteatru nie ma żadnych obiektów kubaturowych. Wejścia na teren widowni stanowią metalowe zamykane bramy osadzone w murze wysokości 120 cm okalającym całą widownię.

Mur grubości 18 cm obłożony okładziną kamienną. Wokół murków zamontowano stojące oprawy oświetleniowe.

Korona amfiteatru stanowi dość duże wyniesienie terenu, a skarpy stromo schodzą do poziomu alejki parkowej po południowej stronie. Od północy na poziom wejścia do amfiteatru prowadzą schody terenowe i ścieżka wzdłuż skarpy.

1.5. Schody i plac przed wejściami do amfiteatru:

Na widownię od strony zachodniej prowadzą trzy bramy i potrójne schody betonowe, wylewane na gruncie, każde o dwóch biegach ze spocznikiem. Schody o szerokości 310 cm. Między biegami schodowymi znajdują się ziemne skarpy z donicami roślinnymi, skarpy porośnięte trawą, krzewami i nielicznymi drzewami iglastymi. U podnóża schodów znajduje się plac przed którym zorganizowano parking i zespół toalet, z którego korzystają widzowie w czasie imprez w amfiteatrze. Od strony południowej, parkowej do amfiteatru prowadzą schody o szer. 11m.

opracowała:

arch. Małgorzata Adamowicz-Nowacka